

faa langt overbejende lige over for den Udbetaling, de kunne komme til at præstere, at selv den høist usandsynlige Udbetaling, de en Gang i Fremtiden kunne komme til at gøre, taget med i Betragtning, er jeg fuldstændig overbevist om, at Skolefondene dog ville have Fordel ved denne Lov, der her ligger for, og at det fra et Skolefondstandpunkt vil være høist ufornuftigt at forhindre Lovens Gennemførelse. Men dernæst vil jeg sige, at man maa jo dog se hen til, hvorledes Sagen i og for sig laa for, da der i det hele blev Spørgsmaal om Bonusudbetaling af Livsforsikringsanstalten. Sagen laa saaledes for, at der kunde være to Beje at gaa; enten kunde man gaa den Vej, som nu er gaaet, at komme med et Forslag om Bonusudbetaling, eller man kunde være gaaet en hel anden Vej, som der fra først af havde været Tanke om, nemlig Nedsettelsen af Tarifferne. Nu kan Rigsdagen ganske sikkert have formel Ret til at nægte at lade Skolefonden udbetale Bonus, men man havde i det andet Tilfælde ikke haft nogen som helst Ret til at hindre, at vedkommende Skolelærer vedblivende forsikredes i Skolefondene, men til nedsatte Tariffer. Deraf kan man fornuftigvis slutte, at Skolefondene ikke have noget at klage over, naar man nu, idet man er gaaet Bonusvejen, lader dem en Gang for alle præstere en større Udbetaling. Hvis man var gaaet den anden Vej, vilde vi have ladet dem lide ved den stadig større Risiko og en stadig større Udbetaling Nar for Nar. Jeg maa derfor takke det ærede Finansudvalgs store Flertal, fordi det har villet gaa med til at skaffe Skolelærerne dette Villighedstrav tilfredsstillet og tillige derigennem stille Skolefondene paa en bedre Maade finansielt set lige overfor dette Spørgsmaal, end de hidtil have været stillede. Jeg tror, at man fra alle Sider set maa erkende, at Forslaget, hvis det gennemføres, saaledes som det er forelagt i Nar, og som Udvalgets Flertal indstiller det, vil det være til Fordel for begge de interesserede Parter.

Buff: Hvis nogen i eller uden for Rigsdagen vil sige noget ondt om os, saa plejer man at sige, at vi ere for landboagtige, for bondske; det er en Fejl ved vort Folketing, at det er for landboagtigt; men Gud skal vide, at vi her have det solideste Bevis for, at er der nogen, der lader sig flaa næsten uden at kvække, saa er det Landboerne (Modsigelse) ja, derfor siger jeg ogsaa „næsten“. Derfor er der grumme lidt Haab om, at man vil gaa ind paa det Forslag, som min ærede Medforslagsstiller og jeg — vi ere

kun 2 af de 15 Medlemmer af Finansudvalget — have tilladt os at stille, og hvorved vi fraraade Tinget at gaa med til, at dette skulde væltes over paa Skolefondene. Vi synes nu, baade efter, hvad der er passeret fra Regeringens Side og fra det ærede Flertals Side, og efter Sagens virkelige Realitet, at vi have en ganske god Fod at staa paa, og derfor vilde vi i alt Fald protestere imod, at dette væltes over paa os; kunne vi ikke opnaa andet, kunne vi i alt Fald opnaa at protestere. Det første, jeg skal gøre Tinget opmærksom paa, er Regeringens Stilling til denne Sag. Da den først forelagde Lovforslaget om Bonus til disse Lærere, bemærkedes det i Motiverne, som ledsagede Lovforslaget, at Ministeriet havde henvendt sig til alle 21 Skoleraad og spurgt dem, om de vare villige til at betale denne Bonus; men skønt der ikke var indkommet Svar fra alle 21 Skoleraad, kunde man dog forudse, at Ministeriets Hensigt i Almindelighed ikke vilde blive taget til Følge, fordi Skoleraadene enten havde Betænkelse ved at paaføre Skolefondene de dermed forbundne Udgifter, eller havde fundet, at der her, hvor der ikke var Spørgsmaal om for høj erlagt Præmie, ikke var Grund til at tilstaa nogen Godtgørelse, da de paagældende Lærere til Skolefonden kun havde erlagt Præmie af ordinær Størrelse. Derved forekommer det mig, at mange af den ærede Ministers Bemærkninger falde fuldstændig bort, thi ærede Medlemmer vilde vide, at det ved Lov er paabudt Skoleraadene at udrede Forsikring til Folk, som ellers ikke kunde faa Forsikring tegnet til den Pris, naar det ikke ligesom ved Lov var blevet paabudt, at de skulde tage dem. Derfor er der ingen Grund til at give disse Folk Bonus, naar det kommer til Stykket, da de have haft en stor Fordel ved, at det har været ved Lov paabudt, at Skoleraadene skulde forsikre dem uden at tage Hensyn til deres Helbredsstilstand, hvad der ved ethvert andet Forsikringselskab vilde være blevet. Derfor kom ogsaa Finansudvalgets Flertal og derefter det høje Ting til den Anskuelse i Fjor, at man vilde gaa den Vej, som jeg og det ærede Medlem fra Nykjøbing (Clausen) anbefaler. Og der er der ingen, jeg ved bedre at beraabe mig paa end den ærede Ordfører. Han var Ordfører i Fjor, og der kom han, da Sagen var til Behandling her i Tinget, med følgende Bemærkninger, som jeg med den ærede Formands Tilladelse vil oplæse. Den ærede Ordfører udtalte: „Men vi have ikke kunnet gaa ind paa, at dette skulde lægges over paa Skolefondene; det have vi ikke kunnet gaa ind paa, dels fordi Skolefondene allerede nu ere stærkt bebyrdede,